

SZEKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMEGYEI 48-AS FÜGGETLENSÉGI KOSSUTH-PÁRT POLITIKAI LAPJA

A SZÉKELYUDVARHELYI „SZÉKELY TARSASÁG” ÉS TÖBB EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

megjelen hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
ELŐFIZETÉSI ÁRA: egész évre 10 K, félévre 5 K, negyedévre 2 K 50 fillér. Külföldre egész évre 12 K. Községek, községi előjárók, papok és gazdasági egyesületi tagok egész évre 8 K, t. u. községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják. egy példány ára 10 fillér. Helyközi telefon 15. sz.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

B E T E G H P Á L

LAPTULAJDONOS.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL: Székelyudvarhely, Kossuth-utca 31. szám, hova a kéziratok, hirdetések és előfizetések küldendők. — Kéziratokat vissza nem adunk. Hivatalos hirdetések 100 szög minden szög 6 fillér, azon felül 4 fillér, magán hirdetések négyzet om. 8 fillér, többszöri közlésnél 6 fillér. Nyílt-tár so. a 1 K. Díjak előre fizetendők. — M. kir. postatakarékpénztári osek- és klíring 10,489. szám

Iparvédelem, iparfejlesztés.

Ne ijedjünk meg. Nem róluuk, magyarokról esik most szó. Nem! Nálunk nem védelmezik az ipart. Segélyt, szubvenciót adnak ugyan holmigyárosoknak, nagyiparosoknak; akiknek összeköttetések vannak, meg is kapják azt, noha éppen nekik nincsen arra szükségük. De az ipart, az igazi, küzködő, nyomorgó, senyedő magyar ipart nem védi semmi és senki. Az ebek harmincadjára vetették. Kiszolgáltatják az osztrák iparnak, melynek évszázados multja már egymaga is oly erősséget szolgáltat, a melynek leküzdésére a mi gyenge, kezdődő, de mindenesetre fejlődő iparunk nem képes s ilyen viszonyok mellett nem is lesz soha.

A román kormány iparvédelmi akciójáról, melyről mult számunkban már megemlékeztünk — akarunk beszélni. Arról, hogy abban a kis országban, melynek az összes lakossága csupán 6 millió, a mely ennek dacára önálló, független, saját ügyeit önmaga intézi; a mely képes olyan védvámrendszert meghonosítani, a mely iparát, kereskedelmét a nálánál ezerszer nagyobb, ipari és kereskedelmi tekintetben hatalmasabb államok versenyétől megvédelmezi. A mely országocska érvényt tud szerezni annak az egyetlen, feltétlen szabálynak, melyet egy élni óhajtó nemzet sem nélkülözhet, hogy: a sajátját óvni még a szellőtől is, a másét pedig kiméletlenül üldözni, elnyomni, hogy a sajátja érvényesüljön.

A román kormány legújabbán egy olyan törvényjavaslat előkészítésével foglalkozik, a mely egyszer és mindenkorra kimondja, hogy a román állam védelme alatt álló iparágak, tehát az összes iparágak kivétel nélkül, csakis román munkásokat foglalkoztathatnak. Egyelőre 75 százalékat követeli a munkásságnak, de amint újabbakat szerződteknek, azoknak kivétel nélkül román állampolgároknak kell lenniök. A munkásság fizetésének 75 százalékát szintén román munkásoknak kell kifizetni s így már eleve utját állják annak az esetleges visszaélésnek, hogy a 25 százalékat kitevő idegen munkást jobban fizessék a román munkásnál. S e mellett tudvalevő dolog, hogy a román ember természete-

ténél fogva földmivelő nép, akiknek nincsen semmi kedve az ipar és kereskedelem művelésére, de a kormány, mely belátja, hogy ipar és kereskedelem nélkül egy ország sem haladhat előre, szinte erőszakkal rákényszeríti a lakosságra az ipar és kereskedelem megkedvelését, üzését, kultiválását.

A román gyárakban és ipartelekben ehát ezzel a törvénnyel azt érik el, hogy rövid időn belül az idegen munkásságot teljesen kiszorítják és csakis a benszülött román lakosság fog foglalkozni avval a hasznos és gyümölcsöző tevékenységgel, amely egyedül képes egy ország jólétét, gazdagodását, prosperálását előmozdítani.

Románia tehát, ez e kis igénytelen országocska, kézzel-lábbal igyekszik, hogy állampolgárainak jólétét, megélhetését minél hathatósabb eszközökkel előmozdítsa, minden téren oda törekszik, hogy azok érdekeit viselje a szíven, akikből az ország románsága csakis nemzeti erősödést válthat ki s nem nézi azt, hogy egyszomszédos állam érdekei ezzel mennyire s minő fokon sértetik meg.

Nálunk! Az iparvédelmi akció csak addig terjedhet, ameddig az az osztrák ipar érdekszférájába belé nem vág. Mihelyt osztrák érdeket sértene, amely nélkül pedig a magyar érdekek megvédése el sem képzelhető — azonnal lefújják illetékes bécsi és osztrákot dédelgető magyar osztrák helyekről az egész akciót, s nekünk tovább kell küzködnünk, tovább kell erőlködnünk egy olyan erős verseny-társ legyürésén, a melynek ipara ezerszerre gazdagabb, ezerszerre erősebb a miénknél.

S így szemmel láthatólag el kell buknunk abban a küzdelemben, melyet a mi kezdetleges iparunk a fejlett osztrák iparral folytat. El kell buknunk könyörtelenül, a reménység leg-halványabb kilátása nélkül. Nem segíthet rajtunk semmiféle iparvédelmi akció, sem állami segély, sem szubvenció. Ameddig az osztrák versenytársat le nem rázzuk a nyakunkról, a meddig lehetetlenné nem tesszük az egyetlen versenyt, addig a magyar ipar fejlődéséről, előrehaladásáról, győzelméről nem beszélhetünk.

A kis Románia ime példát mutat, hogy miképpen kell az ország érdekeit — kimélet és tekintet nélkül a szomszédokra — megvédelmezni. Ha a ma-

gunk kárán nem tudunk okulni, tanuljunk legalább a más hasznán. Hiszen már eléggé nagykoru nemzet vagyunk, hogy az orrunk hegyénél más zebbre lássunk?! Vagy még mindig ott tartunk, hogy akkor térünk eszméletre, mikor már fejünk felett kigyulladt a fedél?!

Itt az idő, az ország helyzetében olyan változások lehetnek, melyek az ipari előrehaladásra óriási hatást gyakorolhatnak. Rajtunk mulik tehát, hogy a saját védelmünkéről mi magunk, a mi akaratumk gondoskodjék.

Az egyéb.

— A. Azt mondják, hogy:

az oklándi kerületbe Heltai jön.

— B. Kik mondják ezt?

— A. Azok mondják, a kiknek leveleikre három esztendőn át választ nem adott.

— B. S miért mondják ezt?

— A. Azért, mert Heltaival „Egyéb” is szokott jöni.

— B. És kiknek jön ez az „Oh imádott Egyéb”?

— A. Azoknak, a kik ezt — válasza nélkül is — *epedve várják*...

Apponyi nyílt levele.

3. Folytatás.

Am 1908. vége felé a parlamenti viszonyok úgy alakultak, hogy átmeneti földadatunkat már csupán a szélesebb körű megegyezéssel együtt oldhattuk volna meg. Előterbe lépett a bankkérdés; az e kérdésben beállott viszály annyira meglazította a parlamenti többség összetartását, hogy ezzel a bensőleg már megingatott többséggel a kormány tagjai közül többen nem vélték lehetőnek egy ily nagy korderejű akció sikeres keresztülvitelét. Ezen a nézetben volt különösen az a miniszter, a kinek első-sorban kellett volna képviselni az általa benyújtott reform-javaslatot és a ki a bankkérdés miatt erős érzelmi ellentétbe került a koalíciós többség legerősebb pártjával, a magában is többséget alkotó függetlenségi párttal. A koalíciós miniszteriumban e szerint tulsulyra emelkedett az a fölfogás, hogy a kebeleben fölmerült ellentét és a parlamenti helyzet kedvezőtlen alakulása miatt földadatát meg nem oldhatja és, miután ekkép azt a létjogosultságot elvesztette, a melyen az átmeneti kormányvállalása alapult, 1909. ápril hónapjában beadta lemondását. Ő felsége lemondásunk okait mltányolta, nem követelte, — a mit akkor követelhetett volna, és a mit, ha akkor követeli, föltétlenül meg kell valószínűk — hogy a kilátások kedvezőtlen alakulásával szemben is megkíséreljük a választási reform keresztülvitelét, hanem egyszerűen elfogadta lemon-

dásunkat és ezzel minket az 1906 évi megállapodásban vállalt kötelezettség alól véglegesen fölmentett.

A koalíciós kormánynak 1909. évi ápril hónapjában beadott és ő felsége által minden további föltétel nélkül elfogadott lemondásával egészen új helyzet állt elő. Kettő közül kellett választania: vagy egy új átmeneti korszakot teremteni, vagy a függő kérdések tekintetében végleges, azaz időhatár nélkül való megegyezésre jutni a királlyal. Első esetben a kikapcsolt — azaz függőben tartott — katonai kérdéshez még egy ási kikapcsolandó kérdés járult volna: a bank-kérdés, melyben a koalíció nagy része, a magában is többséget alkotó párt, hozzászem: váratlanul, ellentétbe látta magát az uralkodóval. A kérdés tehát ez volt, hogy lehet-e a többséget megnyerni ennek a második kikapcsolásnak is, úgy, mint az elsőnek, hogy legalább a választási törvényt lehessen akadálytalanul megalkotni, már most nem annyira a királlyal szemben vállalt kötelezettség, mint a nemzeti közszükség miatt?

A koalíciós kormánynak ez a második kikapcsolás nem sikerült, maradt tehát a másik alternativa: keresni kellett az érdemleges megegyezést azokban a kérdésekben, a melyek a király és nemzet közt ellentétet idéztek volt elő és a melyekhez, meglepetésünkre, a gazdasági kérdés is járult; a kikapcsolások helyébe megoldásokat kellett tenni és ezek alapján egy lejáráthoz előre nem kötött politikai rendszert létesíteni, a mely huzamosabb időre biztosítsa, nemzet nyugalmát, az alkotó munka lehetőségét. A választási reform kérdése is már csupán ebben a keretben volt beilleszthető.

A válság — miután véglog ebbe a mederbe terelődött — még sokáig elhúzódott, mert ő felsége a végletekig ragaszkodott ahhoz, hogy a megoldást a jelenlegi képviselőházban található többséggel és annak vezéreivel eszközölje. Első sorban a volt kormány tagjait kérte föl, hogy iparkodjanak egymás közt egyetértésre jutni egy oly politika alapvonalaira nézve, a melyet a király is magáévá tehet és a melynek a parlamentben is többsége volna. E tekintetben sokáig tartó huzavona ellenére is nem látszott lehetetlennek a megegyezés, mindvégig hullámozott a küzdelem a királynak a megegyezés gondolatához való ragaszkodása és azok közt a befolyások közt, a melyek őt e megegyezés föltételeinek elfogadásától visszatartották. S ha már most meggondoljuk, hogy egy ilyen megegyezés az országról mennyi bajt háritott volna el, mennyi áldásnak forrása lett volna; akkor talán nem lesz érthetetlen, hogy kitartottunk abban a rettenetes helyzetben, a melyben mult évi április óta, mint lemondott miniszterek vergődünk, hogy nem erőszakoltuk fölmentésünket a végletekig vitt föllépéssel.

A nemzet állandó érdekeinek szempontjából pedig az volt a fontos és ma is az a fontos, hogy a király és a nemzet közt fölmerült ellentét oly módon oldassék meg, a mely — midőn érintetlenül hagyja a király méltóságát, a nemzetre nézve se jelent az megalázást, ne jelentse az előre nyomuló osztrák összbírodalmi

gondolat győzelmét a magyar önálló állam eszméje fölött. Hogy mely ponton vivjuk meg a harcot, az részletkérdés. Ott a hol a legtöbb erőt tudjuk összpontosítani, a hol legtöbb az eshetőség a győzelemre, vagy legalább a teljes csatarend föntartására. Ebből a szempontból nem ragaszkodhattam föltétlenül ahhoz, hogy a döntő ütközet minden áron a bankdátum körül folyjon. Be kellett látnom, hogy a 67-es intelligenciát ennek a küzdelemnek nem tudtuk megnyerni; elsőrendű szakértői az önálló bank most való létesítéséhez aggodalmakat fűztek. Viszont olyan intézkedéseket szívesen karoltak föl, a melyek az önálló bank felé határozott baladást, annak előkészítését jelentik. Helyes lett volna-e az időhatárért való meddő küzdelem miatt, velük szakítani?

(Folyt. köv.)

Noé bárkája.

A Khuen kormányt legujabban „Noé bárkájának” nevezték el, mely a bécsi gyűlölködés özönén hánykodik ide-oda. Az új Noé bárkájában azonban csak olyan hajótöröttek találunk menedéket, akik előbb felesküsznek a mindenható császári akaratra. Lesz ez még másképp is: láttunk mi már harcsát szárazra kerülni. Majd csak lefolyának egyszer a szennyes bécsi vizek is...

Rokkant- és Nyugdíj-Egyesületi közgyűlés.

A Magyarországi Munkások Rokkant- és Nyugdíj-Egyesületének székelőudvarhelyi 138-ik fiókpénztára, ez évi rendes közgyűlését vasárnap délután a polgári önképző-kör helyiségében tartotta meg.

A közgyűlést megelőzőleg, választmányi ülés volt ugyanott.

Nagy tetszéssel fogadták az elnöki megnyitót, melyet *Betegh Pál*, a fiókpénztárnak alakulása óta elnöke tartott és azt *Blájer Balázs* alelnök indítványára, jegyzőkönyvbe iktatni határozták. Egyszerűsített az abban foglalt indítványokat elfogadva, *Katits Antal* központi igazgató érdemeinek jegyzőkönyvbe vétele mellett, üdvözlését a közgyűlés elhatározta. A beszéd így szólt:

Tisztelt közgyűlés!

A legnemesebb emberbaráti intézmények egyikének évi rendes közgyűlésére jöttünk egybe, hogy az elmúlt esztendő eseményeiről beszámoljunk és a jövő évi teendőkre előkészüljünk.

Mult évi munkásságunkról egyebet alig mondhatok, minthogy a pénztárkezelés pontosan történt. Ugy a pénztárnok, mint az ellenőrök, a rájuk ruházott felelősséggel teljes tisztet betöltötték és a tagsági illetékek beszedése a központhoz való beszolgáltatása, havonként kétszer megtörténtek.

Több választmányi ülést tartottunk s azokon a folyó ügyeket letárgyaltuk.

Hogy minő nagyarányú társadalmi egyesülésnek vagyunk részesei és minő nagy hivatást tölt be e független, önálló egyesülés, mely magyar hazánknak méltó büszkesége, a magyar társadalmi alkotó képesség mintaképe lehet, annak bővebb ecsetelésétől felment engem a központ által kibocsátott évi jelentés, valamint az ahhoz fűzött ismertetések egész sorozata.

Annyit azonban a T. közgyűlésnek emlékeztetébe hozok, hogy a mi 138-ik fiókpénztárunk négy év előtt történt megalakítása óta, immár 320 fiók-

pénztára van az egyesületnek és 150 tagcsoportha. Tehát a kecskes száma rövid négy év alatt. Százezer fizető tagja, öt és fél millió vagyona van az egyesületnek. Hét év alatt pedig 800 ezer korona segínyt fizetett ki.

Ha elgondoljuk, hogy ezt az óriási alkotást néhány ügybuzgó iparos polgártársunk erős akarata, fáradságát nem ismerő munkássága hozta létre, kalapot kell emeljünk és az elismerés legszebb jelével — polgártársaiak önzetlen, elfogulatlan dicséretével kell jutalmazzuk őket. Ezt az elismerést pedig első sorban *Katits Antal* központi igazgató kiérdemelte már régen, aki bölcsőjétől férfi koráig ápolta emez emberbaráti intézményünket. Legyen neki tehát hála és elismerés részünkről s kívánjuk, hogy ez a fényes tehetségű, csupa szív és lélekkel álló vezéremberünk, az intézmény gyarapodása, előmenetele érdekében sokáig éljen!

Együttal indítványozom, hogy mai közgyűlésünk alkalmából érdemeit jegyzőkönyvileg is megörökítsük és arról táviratilag értesítsük, a közgyűlés nevében üdvözljük.

Midőn így a multakról s különösen fiókpénztárunk mult esztendejéről szólok, igen nehéz és nagyon szomorú kötelességet kell teljesítenem.

Nehéz a kötelesség, mert megközelítőleg sem bírok ezzel az ékes szólással, aminőre jelen pillanatban szükségem lenne. De lenne-e oly ékes szóló ember a földtekén, aki méltó képen leírni tudná azt a mélyseges fájdalmat, azt a pótolhatatlan veszteséget, a melyet Székelyudvarhely város polgársága és közvetlenül fiókpénztárunk szenvedett a lefolyt évben? Nincs! Az igazi, őszinte fájdalmat, rajongó szeretetet csak érezni, de szavakban kifejezni — nem lehet.

Ilyen érzélem hatja át egész valómat mindannyiszor, valahányszor *Solymossy Endréről*, fiókpénztárunk elévülhetetlen érdemű védnökéről és az országos egyesület tiszteletbeli tagjáról emlékezünk. Mult év május 27-én vettük a gyászos hírt a megrendítő, a változhatatlan valóságról, hogy *Solymossy Endre* védnökünk Buziás-fürdőn kiszenvedett. A halál szomorú hírére választmányi ülést tartottunk és az elhunyt nevére tett régebbi koszorúmegváltási alapítványunk 100 koronára való kiegészítését határozván el, az alap nevét „*Solymossy Endre* védnök és neje *Kádas Vilma* alap”-ra neveztük el. Majd a választmány testületileg fejezte ki mélyseges részvétét a családnál és résztvett a temetésen.

Ezeknek bejelentése után indítványozom, hogy *Solymossy Endre* védnök emlékét a mai közgyűlés jegyzőkönyvébe örökítsük meg és pótolhatatlan veszteségünknek ezután is adjunk kifejezést.

Tisztelt közgyűlés!

Bizonyos elfogultság, fájdalmas érzés vesz erőt rajtam, aki a fiókpénztár létrehozatalánál, megalakulásánál — szerény tehetségem szerint — a reám eső munkából kivettem a részt. Tölem telhető szeretettel felkaroltam a magasztos nagy eszmét és annak gyakorlati megvalósításán munkálkodni igyekeztem.

Fájó érzéssel bár, de emberfeletti erőt kívánó más oldalú elfoglaltságaim miatt, — hálás köszönettel adózva az önök megtisztelő bizalmáért, lelkes támogatásukért — meg kell válnom elnöki tisztemtől, melyet önök szeretettel reám ruházni szívesek voltak.

Fogadják mély hálámat és köszönetemet eddigi kitüntető bizalmukért, melyet azzal kívánok jövőben is meghálálni, hogy e nemes, emberbaráti intézményt támogatni fogom s annak előhaladását mindenkor atyai szeretettel ápolni kívánom.

Tartsanak meg polgártársi szívvelyes szeretetükben, amire viszont ré-

szemről is bármikor, bármilyen szükségben, bizton számíthatnak.

Társak szeretetben, állandó pártolásban a magyarországi munkások rokkant- és nyugdíjegyületét, mint a független, szabad polgárság erősségének egyik társadalmi erős oszlopát! Az ilyen és ehhez hasonló társaságok, egyesületek alapozzák, építik a jövőt, melyben ember-társaink kegyeit, alamizsnáit majdan szükségfelletnek tekinthetjük. S ha ez bekövetkezik: akkor valószínűleg majd a szabadság, egyenlőség és testvériség negyvennyolcas nagy eszméje, melyért azonban kitartással küzdünk kell; küzdeni kell minden igaz hazafinak. Szívesen üdvözlöm a megjelenteket és a közgyűlést ezenél megnyitottak nyilvánítom.

A lelkes éljenzéssel fogadott megnyitó után, *Benedek Géza* pénztárnok tette meg jelentését, melyet a közgyűlés egyhangulag elfogadott. Majd a lemondás, eltávozás folytán megüresedett tisztségeket töltötték be és a központ évi jelentését fogadták el.

Az elnök bejelentette, hogy a választmány megbízásának eleget teendő, *Duka András* alelnök és *Nagy János* választmányi taggal, felkereste Dr. *Válentsik Ferenc* v. országgyűlési képviselőt a fiókpénztár védnökségének elfogadására felkérte. Dr. *Válentsik* a védnökséget örömmel fogadta el, mint polgártársainak közvetlen, önként megnyilatkozó bizalmát s ígéretet tett, hogy egyesületünket készségesen támogatja.

Az elnöki bejelentést nagy lelkesedéssel fogadta a közgyűlés s Dr. *Válentsik Ferencet* egyhangulag a fiókpénztár védnökének választotta. Elhatározván, hogy a választásról írásbélileg fogja értesíteni.

Ezután az elnök lemondása került tárgyalásra s miután lemondásához a felhozott okokból feltétlenül ragaszkodott, helyébe egyhangulag *Duka András* kir. adóhivatali ellenőrt választották meg. Az új elnök lelkes éljenzéssel kísért beszédet mondott és elfoglalva az elnöki széket, indítványára: *Betegh Pál* lemondott elnöknek a fiókpénztár megalakulása körül kifejtett, valamint négy éven át folytatott eredményes, ügybuzgó fáradozásaiért jegyzőkönyvi elismerő köszönetet szavaztak és a közgyűlés egyhangulag, lelkesedéssel a fiókpénztár örökös tiszteletbeli elnökének választotta. A most már th. elnök ismételtén köszönetet mondott a kitüntető bizalomért és megígérte a fiókpénztár további támogatását.

Duka András elnökké történt választásával megürült az egyik alelnöki tiszti, melyre egyértelműleg *Nagy János*, a Székely Dalegylet elnöke választott meg. Jegyző *Nagy Kamill* lett. Majd a választmányt egészítették ki.

Végül úgy a pénztárnoknak, mint az ellenőröknek ügybuzgó munkásságukért jegyzőkönyvi köszönetet nyilvánítván, a közgyűlés befejezést nyert.

Granicár bátorság.

A muszkapárti kormány nem a népre támaszkodik, hanem minden erejét, minden bátorságát a császári akarathoz meríti. Ki látott már olyan fát, a mely gyökereit nem a földbe, hanem a levegőbe eregeti?!

Muszkapárti mosakodás.

Kihallgatások a rendőrségen.

Hiába na, a hivsvét másodnap kudarcot, csufos felsülést, nem tudják lenyelni a muszkapárt korifeusai. Szombatfalvy Lajos rendőrfőkapitány, kerülve minden feltűnést, hogy a polgárság méltó felháborodását lehetőleg önmagától elhárítsa, csepenként adja be a mérget, melyet a vélt nagyságok oly nagy porciókban gondozására bíztak. Szombatfalvy nem patikus, de azért az adagolás mesterségét nagyon érti. Hosszas idő óta rendőrkapitánykodik. Multkor is hűséges embere volt Hallernek — a Bánffy idejében. Nem lehet az a rendőri szolgálatkészség, amit ő Hallertől megtagadni bírta.

Igy képzelhető el aztán az a csunya mesterség is, amit most Székelyudvarhely város önérvényes polgársága ellen folytat. Minden képen azt akarja kisütni, hogy a hivsvét másodnapján ő általuk s különösen általa, mint közigazgatási tisztviselő által is összehívott tiltakozó gyűlés — tiltott népgyűlés volt, mivel azon véletlenül nem az történt, amit az összehívók akartak: Gróf Khuen-Hederváry grancsár miniszterelnök sebcsókolása.

Ez a rendőrségi hajsza úgy tűnik fel, mint a muszkapárt (értse Nemzeti Munkapárt) mosakodása. Ugy tűnik fel, mintha szégyenlenék a velük megesett kudarcot. De viszont úgy tűnik fel, mintha nem is magyar, alkotmányos, törvényes közszabadságra jogot tartó országban, hanem egyenesen Muszkaországban volnánk. Sőt talán még az ember-evő pápuák hazájában is lehetséges, hogy egyik a másiknak jót kívánjon, még pedig hivatalos üldöztetés nélkül is.

Nálunk azonban — úgy látszik — ezt sem engedi meg a dicső grancsárbanda. Ha őket a polgárság nem dicsőíti; sebeiket csókolgatni nem hajlandó, akkor rendőrség elé velük. Hadd tudja meg a „csöcselék népség” (saját szavuk), hogy ki most az Ur az országban; ki a legény a gáton...

Egyenkint idézgetik a rendőrségre a polgárokat és keresztkérdésekkel akarják beleugratni abba, hogy bűnösségüket — ami nincs — elismerjék.

A hivatalos boszuságból indított állítólagos vád az, hogy maga a polgárság tiltott népgyűlést tartott, mert a szégyenletes kudarcot valószínűleg grancsár sebcsókoló gyűlés feloszlata után, Dr. *Válentsik Ferenc* 48-as függetlenségi volt képviselő üdvözölte, mellette lelkesedni merészkedett. És főképp, hogy a grancsár hazafiatlan magatartása mellé asszisztálni nem állottak.

Ezt a hajánál fogva előráncigált rendőri hajsztát, minden hazafias érzésű ember elítéli és Haller János grancsár főispán rovására írják, aki utat enged Ugron János nyugdíjazott darabont meggyefőnök ilyen módon pressziót gyakorolni kívánó boszuvágyainak azért, hogy muszkapárti nyafogásaira a polgárság kíváncsi nem volt.

Bármiként is vegyük a polgárság türelmét felkorbácsolni alkalmas rendőri hajsztát, a muszkapárti ala-

kok száraz malmára ez vizet nem fog hajtani. Minéi jobban erőszkösködnak, annál nagyobb elkésredést, utálatot szereznek a polgárság körében és annál biztosabb a már is bizonyos bukásuk.

Vizy Flóris vallomása.

A rendőrséghez felidéztettek egyikek, Vizy Flóris műasztalos polgártársunknak vallomását, melyet Szombatfalvy főkapitány vétetett jegyzőkönyvbe, a következőkben adjuk:

Március 28-ára népgyűlés volt összehíva, de az szabálytalanul lett összehíva, el sem lett osztatva, ezért vádat emelek annak összehívói ellen. A népgyűlés a Barkóczy Albert üzlethelyiségében nyilvános helyen volt megtartandó, holott a Sükösd-féle szállodába volt összehíva. A Barkóczy-féle vendéglőbe mikor összegyűltek, én is ott voltam s azon kérdésre, hogy ott miért nem tartották meg a népgyűlést, nem felelek; onnan mint magán ember mentem le a Dr Valentsik Ferenc házához udvarára, ahol már akkor nagyon sokan voltak összegyűlve, hogy azok hogy mentek le énekeltek-e, azt nem tudom. Ott nyilvánosan üdvözöltem Valentsik Ferencet. Itt azonban megjegyzem, magán lakás udvarán volt és csak erre értem a nyilvánosságot. Dr Valentsik Ferenc ezen üdvözlésemre felelt, hogy mi volt ez a felelet és mi volt az üdvözlés, azt most nem mondhatom meg. Hogy ott mások is beszéltek volna és határozat is lett volna hozva, azt nem hallottam. Hogy sokan voltak-e és hogy kik voltak ottan, bár az ott lévők mindenikét ismerem, nem tudok felvilágosítást adni. Végül miután a rendőrfőkapitány urat a pártállásánál fogva érdekeltnek tartom, ez ügyben kérem egy más hatóságnak a kiküldését. Végül tagadásba veszem azt, hogy én népgyűlésen vettem volna részt.

HIREK.

Hihetetlen hírek.

Mondják, hogy a megyei fővadász városunk polgárai ellen rendőrhajtóvadászatot nem tartat;

mondják, hogy e miatt való félelmében polgárságunk most már okvetlenül a muszkapárti jelöltre fog szavazni;

mondják, hogy a volt darabont megyefőnök házalásai közben barátságos kirugásokban nem részesült;

mondják, hogy a főispáni tisztelgők ellen is közelebbről jogosulatlan népgyűlés címén rendőri hajtóvadászat indítanak;

mondják, hogy a nagy kalapok, poudér és krémek ellen hölgyeink csak azért nem tartottak tiltakozó népgyűlést, mert félnek a rendőrség elé való „idézés”-től;

mondják, hogy a mostani gránicsár főispán nem névleges és a nyugdíjazott darabont nem tényleges főispán;

mondják, hogy a főispáni működésnél sokan többet szeretnének látni Hallertől és sokkal kevesebbet Ugron Jánosból;

mondják, hogy a főispáni hivatalos irodát muszkapárti kortestanyának nem használja fel a volt megyefőnök;

mondják, hogy némely kereskedő a muszkapárt érdekében a jó üzlet reményében nem házal;

mondják, hogy más érzelmű egyes kereskedőink ezentul a vérbeli

székelyeknek pénzükért sem adnak árut.

E hírek valódiságáért nem vállal felelősséget a szerk.

— **Közigazgatási ülés.** A vármegye közigazgatási bizottságának havi rendes ülése tegnap délelőtt folyt le. A rendes előadók tették meg jelentéseiket és azokat tudomásul vették. Az ex-lexes állapot hatása nagyon meglátszik az állami bevételeknél, mely a múlt év hasonló hónapjához viszonyítva, közel 40000 koronával kevesebb. Csupán a fogyasztási adóknál mutatkozik némi többlet, a többi bevételeknél mind nagyobb hiány van. A közegészségügy általánosságban kedvező volt. A tanfelügyelők több iskolát meglátogattak s azok egy részét jelesnek, jónak és nagyobb felét kellőnek találták. A fogházakban 18 vizsgálati és 160 elítélt fogoly volt letartóztatva. Az állami és tvh. utak jók, illetőleg kielégítőek voltak. Az állategészségügynél a tavaszi vizsgálatok folytak. Több helyen rühkórt állapítottak meg. Szabó Endre aljegyző olvasta fel a közgazdasági előadó jelentését, mely szerint a tavasziak vetése megkezdődött, a juhotak legelőre hajtották, a szarvasmarhák létszáma a megye területén nagyon megapadt. A közbirtokosságok csak nem akarnak okulni. Minden egyes ülésen fordul elő olyan határozat megsemmisítése, a melyet szabálytalanul, a törvény által előírt 15 napos határidő betartása nélkül tartott birtokossági közgyűlésben hoztak. Sokszor tettünk ilyenekről említést már lapunkban is. De azért alig mutatkozik az eredmény. Hiába, más kárán tanulni — nem szeretünk. Ilyen okból semmisítették meg most is a miklósfalvi, máréfalvi és kiskalambfalvi közbirtokosságok határozatait. Az oláhfalvi választók névjegyzéke körül is baj esett. Emiatt egyszerre három jegyző ellen javasolták a fegyelmi vizsgálat megindítását. Azonban a bizottság több tagjának felszólalása után kettő ellen rendelték el. A vizsgálat keresztül vitelével Dr Nagy Samu és Rhédei János tagokat bízták meg. A parajdi bányahivatal felebbezését, melyet a Dr Mezey Ödön részére engedélyezett vízhasználati jog ügyében hozott alispáni határozat ellen beadott, a bizottság elutasította. Az etédi közbirtokosság azon határozatát, melylyel a szolokmaiakra, mint külbirtokosokra magasabb legeltetési díjat szabtak, megsemmisítették, mivel a külbirtokosokat a belbirtokosokkal egyenlő jog illeti.

Szász Ferenc etédi körejegyzőre ugyancsak rájár a felfüggesztés kellemetlensége. Már ismét fel kellett volna függeszteni, ha felfüggesztve immár nem volna. Így azonban a törvényszék vádtanácsának végzését a főszolgabíróhoz küldik, hogy csatolja a megelőző aktákhoz. Az óvodánk szünidejét kizárólag a karácsoni, husvéti, pünkösti és más ünnepnapokra, a nagy szünidő: pedig csak egy hónapban állapították meg. Mikes grófot távirata alapján, igazolták. A gagyi posta föntartását kérelmezik, de a kezelési bajok erőlyes orvoslását is várják. Több lényegtelenebb ügy elintézése után, a pontban 9 órakor megkezdődött ülés, a nyolcvanhat meghaladó ülési darab letárgyalása után, fél tizenkettőkor

végződött. Még csak annyit kívánunk itt feljegyezni, hogy évek óta az ülés teremben volt ujságírói asztal, most nem találtuk sehol a teremben. Ugy látszik — a legújabb rendszer urai, nem valami nagy tisztelői a közérdeket szolgáló sajtó embereinek...

— **Közyűlés.** Az udvarhelyvármegyei Népnevelési Egyesület e hó 14-én (csütörtökön) d. e. 10 órakor a vármegyei ház kistermében tartja meg évi rendes közgyűlését. Elnöki megnyitó, titkári jelentés, pénztár-vizsgáló bizottság jelentése és a felmentvény megadása, az 1910. évi költségelőirányzat, választások és indítványok vannak tárgysorozaton.

— **Megállapítottatott,** hogy kiváló izlésű, remek kivitelű férfidivat árú u. m. kalapok, nyakkendők, fehérneműk, divatos prostok és cipők csakis Szenkovits János utóda férfidivat osztályában található.

— **Méhtenyésztési tanfolyamok Marosvásárhelyt.** A m. kir. földművelésügyi minisztérium által Marosvásárhelyen létesített mintaméhesen az erdélyrészi méhtenyésztők számára az 1910. év nyarán tanfolyamok foglalkoztatni május hó 18-tól június 4-ig kiscigárdák, június 6-tól 18-ig lelkészek, július 4-től 16-ig és augusztus 1-től 13-ig néptanítók részére. Egy-egy tanfolyamra 20—20 hallgató vétetik fel és ellátási segély képen a lelkészek és tanítók napi 3 K, a kiscigárdák pedig 2 koronát kapnak. A résztvevő szándékoztatók felhívják, hogy bélyegmentes kérésüket az Erdélyrészi (székelyföldi) miniszteri kirendeltséghez címezve a Marostorda Tordaranyos vármegyékben lakók közvetlenül Marosvásárhelyre a szilágyvármegyeiek Buckvein Béla kirendeltségi megbízott címére Szilágyosomlyó, a kolozsvármegyeiek Dr Cséres Lajos kirendeltségi megbízott címére Dicsőszentmárton, az alsófehér-vármegyeiek Dr Kovács Dezső kirendeltségi megbízott címére Nagyenyed, az udvarhelyvármegyeiek Székelyhid Vektor kirendeltségi megbízott címére Székelyudvarhely, a háromszék-vármegyeiek Benkő Pál kirendeltségi megbízott címére Sepsiszentgyörgy, a csikvármegyeiek Kiss Ernő kirendeltségi megbízott címére Csikszerecs, mielőbb nyujtsák be.

— **Tudja már azt,** hogy kész női kosztümök és kész aljak a legújabb divat szerint kaphatók és mérték szerint megrendelhetők Szenkovits János utódánál? Vegye igénybe, — mert olcsó és jó.

— **Estélyek a siketnémák javára.** A székelykereszturi protestáns vallásos estélyek vezetősége, a református eklézsia — élén Nagy Lajos ágilis segédlelkészével — annak idején elhatározta, hogy estélyel közöl egyet a siketnémák kolozsvári m. kir. intézete javára rendez, vagyis az ezen estélyen befolyt szíves, önkéntes adományokat, jelzett helyen jótékonycéllra fordítja. Ennek az elhatározásnak megfelelően f. évi március hó 25-én, Nagypénteken a siketnémák felségelyezésére protestáns estélyt tartatott, melyen körülbelül 30 koronányi összeg gyűlt be jelzett célra. — A székelykereszturi „Jótékonycélu Polgári Társaskör” nemesszivő elnökője Maksai Lázárné kezdeményezése és buzgalma folytán, a Polg. Társaskör is rendezett a siketnémák javára fillér-estélyt f. évi március 31-én. A fillér-estély tiszta övedelméül körülbelül 50 K összeg gyűlt be. A választmány: az elnökő és tisztikar egyértelmű javaslatára, ezt az összeget 100 koronára egészítette ki, a Társaskör pénztárából. Székelykeresztur közönsége szépen megtette tehát a maga kötelességet a szerenésetlen siketnémákon való segítésben akkor, a mikor nekik kö-

rülbelül 130 koronányi összeget küld. Mindazok, kik e nemes cél érdekében munkálkodtak, dolgoztak, fogadják elismerésünket és köszönetünket. Ha minden város így meg tette volna és így megtenné a kötelességet ezen a téren, a siketnémák oktatása magasabb színvonalon állana. Magyarországon és az a rengeteg siketnéma, ki most oktatásban anyagi hiányok folytán nem részesülhet: nem lenne kénytelen, akaratlanul bár, de a társadalom terhére lenni, — s az oktatás által neki juttatott nagyszerű eredményekkel, hazánk minden siketnémája tudná azt, hogy él és élvezhetné az élet azon gyönyöreit, melyeknek halvány sejtelve és ismerete nélkül élnek és halnak meg manapság Magyarországon még a siketnémák tízezrei.

— **Esküdtek lajstroma.** A székelyudvarhelyi kir. törvényszék területére, az 1910. évi I. ülészakra kisorsolt és közelebbről főtárgyalásra hehivandó esküdtek névsora a következő: A) Rendes esküdtek: Balázs Dénes birtokos Bikafalva, Barabás Lajos tanár Székelykeresztur, Barcsay Károly kereskedő Székelyudvarhely, Dr Borosnyai Pál ügyvédjelölt Székelyudvarhely, Burger Ártur tanár Székelyudvarhely, Dékán Sámuel tanár Székelyudvarhely, ifj. Dragomán Domokos kereskedő Székelyudvarhely, Ernst György cukrász Székelyudvarhely, Ferenci Károly vendéglős Székelyudvarhely, Dr Fodor Boldizsár ügyvéd Székelykeresztur, Gagyi Lajos birtokos Etéd, Gáspár Dénes mésszáros Székelyudvarhely, Gönczi Lajos ig. tanár Székelyudvarhely, Gyarmathi Ákos kereskedő Székelyudvarhely, Gyárfás Endre földbirtokos Székelykeresztur, Kovács Rezső tanár Székelyudvarhely, Heitz Adolf kereskedő Székelyudvarhely, Hlatky Miklós tanár Székelyudvarhely, Konez Ármin gyógyszerész Székelyudvarhely, Konrád Albert cipész Székelyudvarhely, Kovács Gergely cipész Székelyudvarhely, Lakatos János nytelekkönyvvezető Székelyudvarhely, Márk Ferenc kereskedő Székelyudvarhely, Máté Pál földbirtokos Bikafalva, Mátéfi Áron földmives Szentábrahám, Nagy János cipész Székelyudvarhely, Novák Gyula ügyvédjelölt Székelyudvarhely, Péter Mózes földmives Felsőboldogfalva, Reizenauer Vilmos cipész Székelyudvarhely. B) Helyettes esküdtek: Balázs Károly földész Székelyudvarhely, Kökösi János csizmadia Székelyudvarhely, Szabó Árpád tanár Székelyudvarhely, ifj. Szemerjai Károly könyvkötő Székelyudvarhely, Szentpéteri Gergely kereskedő Székelyudvarhely, ifj. Szolga János kormáros Oklánd, Tamás Lajos timár Székelyudvarhely, Tunyogi Cs. Ferenc vendéglős Székelyudvarhely, Vajda Lajos fakereskedő Székelyudvarhely, Vánky Kálmán mérnök Székelyudvarhely. A kir. törvényszéknek Székelyudvarhelyt 1910. évi március hó 22-én tartott üléséből.

Névrejtvény.

Zoltán, Zoltán, Csoltán...

János, János, Jankó...

Jenőke...

Szórejtvény:

Tokány
Ital
Péncz.

A helyesen megfejtő muszkapártiak között egy nagy szakállu Konec fog kiosztani...

Ne feledje el

hogy a hirdetések hasznára lesz.
 *gondos átvizsgálás
 *Önnel valószínűleg
 *Aki nálunk hirdet annak sikere van.
 *A hirdetés szövegezésében szívesen segítünk; kívánatra kliséit is beszerzünk
 *Hirdetőinknél történeti megrendelésénél a „Székely-Udvarhely”-ben szíveskedjék hivatkozni

2664—1910 tkvi. szám.

Hirdetmény.

Homoródszentlászló községre nézve az 1892. XXIX. t. c. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekjegyzőkönyvekbe való bejegyzése és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztével.

Ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t. c. 15. és 17. §-ai alapján ideértve a §-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-aiban és az 1891. évi XVI. t. c. 15. §-ának a pontjában foglalt kiegészítéseit is valamint az 1889. XXXVIII. t. c. 7. §-a és az 1891. XVI. t. c. 15. §-b pontja alapján történt törlesztések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlesztési kereseteket hat hónap alatt, vagyis 1910. évi október hó 22. ig bezárólag a tkvi. hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlesztési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886. évi XXIX. t. c. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-iban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges

birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással elni kívánnak, irásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1910. évi október hó 22. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vételni nem fog;

3. hogy mindazok kik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bár mely irányban sértve velük, ideértve azokat is, kik a tulajdonjog aránvána az 1889. XXXVIII. t. c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz 6 hónap alatt, vagyis 1910. évi okt. hó 22. ig bezárólag a tkvi. hat. nyújtsák be mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogának sérelme nélkül támadhatják meg. Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azekhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.
 Oklánd 1910. évi április hó 8-án
Dr. Földes Miklós s. k. kir. albiró.

«A kiadvány hitelesül»

Teutsch Károly
 kir. tkvvezető.

Eladó ház.

Szekelyudvarhelyt a Batthyány-ter 11. b szám alatt levő épületes hellelek azonnal eladó. Értekezni lehet Kossuth-utca 43. sz. alatt.

Hirdetmény.

Szentábrahám és vidéke, állattenyésztő szövetkezete felszámolás alatt áll; kinek a szövetkezettel szemben követelése van, a harmadik hirdetéstől számítva hat hónap alatt jelentkezzen.

Az igazgatóság

Butorokat
Balási Mihály
 készbutor - raktárában

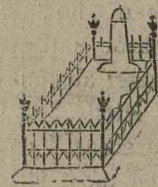
Szekelyudvarhelyt, Kossuth-utca 43. szám alatt épület-asztalosmester

Fiatalszázajku

kitanult kereskedő, aki a német kereskedelmi iskolát jó eredménnyel végezte, a magyar nyelv tökéletes elsajátítása céljából magyar irodában, szerény igényekkel megfelelő alkalmazást keres. Szíves megkereséseket sub A. B. jelige alatt a lap kiadóhivatalába kér.

Sírkövek és lépcsők

mindenféle kivitelen a legszolidabb árak mellett kaphatók:

Imreh Márton

kőfaragó és sírkőraktárosnál Székelyudvarhelyt, Kossuth-utca 52. szám alatt.

Bélyegzők

B megrendelésre mindenféle kivitelen bárhova a legponosabban, gyári ár mellett szállíttatnak **Betegh Pál** könyv- és papirkereskedéséből Székelyudvarhelyt.

B O R I

Fernengel Gyula székelyudvarhelyi bormagykereskedőnél

a legjobb minőségben, nagy választékban és legelőnyösebb árak mellett nagyban és kicsinyben kapható.

Unitáriusoknak

igen becses Konfirmációi Emlék a **Demeter Dénes** homoródkarácsonfalvi elkész által írt, az E. K. T. 280—902. sz. alatt elfogadott és ajánlott gazdag tartalmu, sok képpel megjelent 84 oldalas könyv. Füzve 40 f. kötet 60 fillér. Kapható Betegh Pál könyvkereskedésében Székelyudvarhelyt.

MIÉRT

nem előfizetője Ön is

AZ ÜZLET

című szaklapnak? Mert nem ismeri, mert nem tudja, hogy ez a **legjobb magyar kereskedelmi szaklap**. Két korona esakegy negyedévre e lapnak előfizetési díja.

Aki e csekélyöszeget „AZ ÜZLET”-re részánja, az jó üzletet csinált. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal Budapest, V. Sas-utca. 12. sz.

SZÉKELY-UDVARHELY

tiszta 48-as függetlenségi lap, Udvarhelymegye legelterjedtebb közlönye. Megjelenik hetenkint 2 szer. Előfizetési ára félévre 5 K. Elterjedtségénél fogva hirdetésekre a legalkalmasabb.

Emke Adria Rákóczy Szt-István Szepesi len legjobb magyar gyártmányú diszleveledpapirok. Ezekon kívül közönséges és finom, színes és virágos levélpapirok és borítékok, levél-kártyák, gyász-**Képes levelezőlapok** 20-féle helybeli felvétel, levélpapirosok stb. Nagy választék tájképes, virágos, genre, művész- és alkalmi kártyákból és üdvözlő jegyekből

NYOMTATVÁNYRAKTÁR

KÖNYVNYOMTATÓ- ÉS KÖNYVKÖTŐ-INTÉZET

BETEGH PÁL

KÖNYV-, ZENEMŰ- ÉS PAPIRKERESKEDÉS

Szekelyudvarhelyt, Kossuth-utca 31. (saját ház).

Ajánlja modern gépekkel szakszerűen berendezett villam-motoros KÖNYVNYOMDÁJÁT

mindenféle könyvnyomdai munkák, u. m.: művek, füzetek, táblázatok, hatósági és üzleti nyomtatványok, meghívók, eljegyzési és esküvői kártyák, névjegyek, falragaszok, körlevelek, gyászjelentések stb. pontos és jutányos áron való elkészítésére. Ajánlja továbbá

könyvkötészetét

honnan izléses munkák a legrövidebb idő alatt olcsó áron kerülnek ki

Acéltollak, rondtollak, üveg-tollak, tollszárazak, disztollszárazak. Irónok, fekete, színes és másoló-ironok, notes-ironok, csavarironok (crayonok), zsebironok, csavarironbetétek, ironvédők, iron-hegyezők. Kréták, iskolai, kávéházi és fájáldó kréták, színes kréták. Tinták, legjobb irodai és másoló tinták, színes, vegy- és ruhajelző-tinták, bélyegzőfesték, tus, mézga, folttisztító, bronz.

HEGEDŰ, hegedűvonó, hurok, hegedű-iskola, hegedű-alkatrészek. Gramophon és fonográfok, lemezek és hengerek. Dalgó-sípek és csörgők. Mono-grammok fehérnemű és levélpapirjelzésre. Kézi nyomda. Különféle bélyegzők, pecsétnyomók, pecsétjegyek, pecsétviasz, festékpárnák, ostyak. Ajtótáblák és névfeliratok öntött fém-ből, erdészkalapácsok gyári áron.

Mindenféle színű, nagyságu, súlyu és minőségű irodai és irodai

PAPIROSOK

vonalzott és sima levélpapirok, vonalzott és rovatos papirok, rajzpapirok, irógéppapirok, csomagoló és selyempapirok, másoló-papirok, itató-papirok, szűrő-papirok, torta- és befőző-papirok, könyvkötő papirok és papirkülönlegességek. Kártyapapirok.

Lemez-papirok minden súlyban. hangjegypapirok. Sorvezetők.

Irkák, füzetek,

jegyzetkönyvek, hangjegyfüzetek, rajzfüzetek, vázlatkönyvek, rajzminták, szépirási és rondírási minták. Olcsó legyező-faldiszek, klotz-papirok, szivarkahüvely, szivarka és névjegytárcák Dohány-ésszivartárcák bőrből és fém-ből. Bőrtárcák, pénzes-erszények, okmány és irománytáskák.

Állandóan kaphatók mindenféle **kész nyomtatványok.**

u. m. községi, körjegyzői, szolgabírói, végrehajtói, ügyvédi, lelkeszi, iskolai, üzleti és különféle magánügyi nyomtatványok.

A hazai és külföldi jeles írók művei, ifjúsági iratok és képeskönyvek folyton vannak készletben. Teljes **Magyar Könyvtár**. A szekelyudvarhelyi **középiskolákban** és a városi és megyei **elemi népiskolákban** használatban levő **összes tankönyvek** raktára. Szótárak, térképek, naptárak, imakönyvek, albumok, emlékkönyvek, üzleti beíró könyvek, főkönyvek, pénztárkönyvek, naplók, jegyzőkönyvek, másolókönyvek, bevásárló könyvek, zsebkönyvek (notesek), pénztártömbök (Block), dárca és szelvénykönyvek.

Körzők,

vonalzók, háromszögek, szögmérő, rajzdeszkák tolltokok, itató-deszkák, olaj-szfesték minden színben. Ecetek. Irodai és zsebtintatartók, disztintatartók, tollállványok, szivacs-csésze, író-mappák. Legjobb dórmészágak, gummiszalagok. — Rajzszögek, szönyeg szegek, kapesok stb